

A Fővárosi Ítéltábla a B. Ügyvédi Iroda (**felperesi képviselő címe**; ügyintéző: dr. Bihari Krisztina ügyvéd) által képviselt felperes neve (**felperes címe**) felperesnek a ... és Társai Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Szikla Gergely ügyvéd) által képviselt Zrt. (alperes címe) alperes ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránti perében a Fővárosi Törvényszék 2019. október 10-én kelt 38.G.41.707/2018/32. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 10.000 (tízezer) forint + áfa összegű másodfokú perköltséget, az államnak külön felhívásra 74.390 (hetvennégyezer-háromszázkilencven) forint meg nem fizetett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás lényege szerint a felperes az alperesi jogelőddel 2006. október 6-án CHF alapú, változó kamatozású, fix futamidejű hitelszerződést kötött ... gépkocsi megvásárlására. A hitelösszeg 3.168.000 forint, a futamidő 120 hónap, az éves induló ügyleti kamatláb 5,48 %, a THM induló mértéke 6,2 % volt. Az induló törlesztőrészlet összege 34.347 forint.
- [2] A szerződés 7. pontjának második bekezdése szerint "Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészletek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyam és kamatai alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészletek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralevő tőketartozást is növeli. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralevő tőketartozást érintő árfolyam-különbözet egy összegben esedékessé válik. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit".
- [3] A szerződés aláírásakor az adós a 12. pont szerint kijelentette, hogy a hitelező Üzletszabályzatát átvette, megismerte, az abban foglaltakat magára nézve kötelezőnek tekintette.
- [4] Az alperesi jogelőd szerződés aláírásakor hatályos Pénzkölcsön nyújtására és pénzügyi lízingre vonatkozó Üzletszabályzata 18.3.4. pontja azonos szövegű volt a szerződés 7. pontjának második bekezdésével.
- [5] Felperes módosított keresetében az egyedi szerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja tisztességtelensége megállapítását kérte azzal, hogy az Üzletszabályzat 18.3.2. pontjában meghatározott képlet szerinti árfolyamból eredő változás megfizetésére nem köteles. A

jogkövetkezmény körében kérte, hogy az árfolyamkockázatból eredően fizetett összeget visszaigényelhesse, a megfizetett 929.886 forint kiadására kérte kötelezni alperest. A szerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja szerint az alperes az adósra kívánta terhelni az árfolyamváltozásból eredő többletköltséget. Álláspontja szerint a perben csak azt kell vizsgálni, hogy a szerződésből megállapítható-e milyen hatással van a kölcsönfelvevő lakóhelye szerinti tagállam fizetőeszköze súlyos leértékelődésének, a kamat, a külföldi kamatlábak emelkedésének a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, illetve megállapítható-e bármely szerződési feltételről, hogy gazdaságilag nehezen viselhetővé válhat a szerződés teljesítése, amennyiben az a pénznem, amelyben a jövedelmét kapja leértékelődik azon devizához képest, melyben a kölcsönt nyújtották. A szerződésből nem állapítható meg, hogy az árfolyamváltozás lehetősége valós, és az a hitel futamideje alatt bármikor bekövetkezhet, annak nincs felső határa. Hivatkozott a C-26/13., a C-186/16., a C-51/17. és a C-227/18. számú EUB ítéletekre.

- [6] Alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a tájékoztatás megfelelt a 2/2014. PJE-nek és a C-51/17. számú EUB döntésnek is. Az adósnak nem kellett olvasás nélkül aláírnia a szerződést, határidő sem volt szabva annak aláírására, lehetősége volt arra, hogy a szerződést aláírás előtt hazavigye, átolvassa. A perbeli szerződésben rögzített kockázatfeltáró nyilatkozat alapján felismerhető volt, hogy a forint leértékelődhet a svájci frankhoz képest. Tételes kimutatást csatolt a szerződésből eredő előírások és befizetések összegére.
- [7] Az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta felperest, tanúként a felperes feleségét, illetve alperesi indítványra **H. Cs.-t** és **D. L.-t.** **H. Cs.** 2006-ban a BUDAFAER szentesi telephelye, az autókereskedés szalonvezetője volt. **D. L.** értékesítőként dolgozott, a perbeli szerződést, mint cégjegyzésre jogosult írta alá.
- [8] Az elsőfokú bíróság a 2019. október 10-én kelt 38.G.41.707/2018/32. számú ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg alperesnek 30.000 forint + áfa összegű perköltséget, az államnak külön felhívásra 190.100 forint le nem rótt kereseti illetéket. A Ptk. 523. § (1) bekezdésére hivatkozva rögzítette, kölcsönszerződést kötöttek a felek. A Ptk. 205/A. §, 209. §, 209/A. §, 239. §-a, valamint a Hpt. szerződéskötéskor hatályos 203. §-a, a 2/2014. PJE 1. pontja, a C-51/17. számú EUB ítélet 73., 74. pontja felhívása, illetve ismertetése után rögzítette, a perbeli szerződés 7. pontja és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja tartalmi vizsgálata alapján megállapítható, a tájékoztatás kitért a devizanem árfolyamának a törlesztőrészletekre gyakorolt hatására, azok kockázatára, annak esetlegesen jelentős voltára. Az adós kijelentette, hogy a devizaalapú finanszírozás fokozott kockázatával tisztában van, annak következményeit vállalja. A támadott szerződési pontok egyszerűen, érthetően tartalmazzák az esetleges árfolyamváltozás kockázatát. Világos, egyértelmű tájékoztatást kapott felperes. A személyes meghallgatása alkalmával felperes úgy nyilatkozott, a szerződést elolvasta, látta, tudta, hogy az svájci frank alapú. A felperes és a felperes által megjelölt tanú - felperes házastársa - egyezően adták elő, hogy az árfolyamváltozás kockázatára vonatkozóan azt a tájékoztatást kapták, hogy maximum egy-kétezer forintot változhat havonta a részlet összege. Az alperes által bejelentett tanúk egyezően nyilatkoztak a szerződéskötés menetéről és arról is, hogy ismeretében voltak annak, a devizaalapú hitel kockázatos árfolyamváltozást hordozhat, ebből eredően a havi részletek is változhatnak. Abban is egyező volt a vallomásuk, hogy a kockázatról szóló tájékoztatást kötelességük volt megadni a vevőknek, részletesen meg kellett beszélni velük a szerződés részleteit. A szerződéskötést megelőzően az ügyfelek hitelajánlatot kértek, azt kinyomtatva az ügyfelek rendelkezésére bocsátották. A vevőknek kellő idejük volt arra, eldönthessék, megkötik-e szerződést, így lehetőség volt a szerződési feltételek megismerésére, megfontolására. A szerződési kitételek egyértelműen, konkrétan, világosan fogalmaztak arra vonatkozóan, a svájci frank alapú hitel kockázatos, a

kockázatot a fogyasztó, adós viseli. Felperes az ügyletkötés során szóban is tájékoztatást kapott erről, kellő idő állt rendelkezésére a szerződés aláírása előtt, ezért a kereset elutasítandó volt.

[9] Az ítélet ellen a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet megváltoztatását, másodlagosan, feltáratlanság okán, annak hatályon kívül helyezését kérte. Az ítélet indokolásának ismertetése után előadta, a bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdését, a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdését, a 2008/48. EGK irányelvet, a Ptk. 205. § és 209. §-át, a 2/2014. PJE 3. pontját, az Alaptörvény R Cikk (2) bekezdését és 28. Cikk (1) bekezdését, illetve a C-51/2017. számú EUB ítéletét sértette meg. A Pp. 164. § (1) bekezdését is megsértette a bíróság az eljárásban. Nem derült ki az ítéletből, hogy a felperes és a felperes által megjelölt tanú egyező előadását miért vonta kétségbe az elsőfokú bíróság. Az írásban rögzített szerződési feltétel vonatkozhat 10 %-os mértékű árfolyam emelkedésre is, ez egy fogyasztó számára jelentősnek számít. A perbeli szerződés nem kölcsönszerződés, hanem hitelszerződés, így a Ptk. 522. §-a az irányadó, így nem bírálta el az elsőfokú bíróság a keresetet, megsértette a Pp. 213. §-át is. Utalt továbbá arra, a 7. pont egyedi megtárgyaltsága nem állapítható meg. Az alperes, mint általános szerződési feltételt alkalmazta a szerződésben a kockázatra vonatkozó tájékoztatást. Az árfolyamváltozás korlátozás nélküli fogyasztó általi viselése a konstrukció egyik alapvető része. A szerződés 7. pontjában meghatározott fokozott kockázattól eltérően a gépjármű-kereskedés ellentétes tájékoztatást adott. Arról tájékoztatta az adóst, hogy az elmúlt években nem volt nagy árfolyammozgás, az árfolyamváltozásban rejlő kockázatot elbagatellizálta. Adós a szerződéskötéskor nem volt olyan helyzetben, hogy megalapozottan tudjon dönteni, nem kapott megfelelő, objektív tájékoztatást arról, hogy a törlesztőrészlet többszörösére is emelkedhet, annak nincs felső határa. A szerződés 7. pontjában rögzített tájékoztatás önmagában külön figyelemfelhívás, tájékoztatás nélkül nem alkalmas arra, hogy a fokozott veszélyre felhívja a figyelmet. Állította, az ítélet a Hpt. 203. § (6)-(7) bekezdésébe és a Ptk. 209. § (1) és (4) bekezdésébe ütközik. A szerződés megkötése előtt, kellő időben kellett volna rendelkezésre állni a fogyasztónak átadott kockázattaljáró nyilatkozatnak, melynek tisztességtelenségét hivatalból is vizsgálni kell. Nem a nemzeti bíró nyelvtani és szövegértése az irányadó, hanem a kockázattaljáró nyilatkozatban rögzített tartalom. A szerződés 7. pontjának második bekezdése, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja nem tartalmazza azt, hogy a forint súlyosan leértékelődhet, illetve a kamat, a külföldi kamatlábak is emelkedhetnek és ez milyen hatással van a törlesztőrészletekre. A C-51/2017. számú EUB ítélet több pontját részletesen idézve rögzítette, ezen pontoknak megfelelő kockázattaljáró nyilatkozat nem készült, nem volt olyan tartalmú okirat, szerződéses feltétel melyből kiderült, hogy ha jelentősen felértékelődik a forint deviza árfolyama, azt jelenti, a fizetési terhek miatt nem tudja megfizetni a tartozást. Az EUB döntései kötelezőek. Hivatkozott a Kúria Konzultációs Testülete 2019. április 10-i emlékeztetőjére - azt csatolva - utalt arra, nem terheli az adóst a jogügylet árfolyamváltozásának terhe. Álláspontja szerint a tájékoztatásnak tartalmaznia kellett volna számításokat is arról, hogyan alakul a fogyasztók fizetési kötelezettsége meghatározott árfolyamok esetén. Ki kellett volna a tájékoztatásnak terjednie a CHF menekülő valuta jellegére, az árfolyamváltozás valószínűségére, mértékére. Hivatkozott még a C-26/13., a C-186/16. számú EUB ítéletek mellett a C-227/18. számú EUB ítéletre is, azzal, hogy a támadott feltételek nem felelnek meg a hivatkozott ítéletekben rögzített, elvárt tájékoztatásnak.

[10] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, felperes perköltségben marasztalását kérte. Az ítélet indokolása, illetve a felperes fellebbezése rövid ismertetését követően részletesen nyilatkozott az árfolyamkockázati tájékoztatás megfelelő voltáról. Az elsőfokú bíróság ítélete deklarálta, hogy a kockázattaljárás ténye, annak tartalma az adós által aláírt magánokirattal bizonyított. Tartalmazta a tájékoztatás az árfolyamkockázat részletes ismertetését, és nevesítette a felperes fizetési kötelezettségére gyakorolt hatását. Nem hordoz a tájékoztatás olyan tartalmat, hogy az árfolyamváltozásból eredő kockázat korlátozott volna, vagy az nem kizárólag a fogyasztót

terhelné. Hivatkozott a 2/2014. PJE-re. A kockázatfeltáró nyilatkozat érthető és világos volt. A felperesi állítástól eltérően **D. L.** tanú egyértelműen állította, nem fordult elő olyan, hogy a banki tájékoztatástól eltérő tájékoztatást adtak volna az ügyfélnek. Hasonlóan nyilatkozott **H. Cs.** tanú is. Tényleges lehetőséget biztosított a szerződéses feltételek kellő időben történő megismerésére is. Ebben a körben eseti döntést csatolt. Szintén eseti döntésre hivatkozva rögzítette, önmagában az, hogy a kockázatfeltárás a szerződésben történt, nem tisztességtelen. A felperes által elvárt, az árfolyamváltozás várható mértékére, valószínűségére vonatkozó tájékoztatást alperesnek nem kellett megadnia, ezt sem jogszabály, sem jogegységi határozatok nem írták elő. A kockázatfeltárás tisztességes voltát illetően felsőbb bírósági gyakorlatra hivatkozott, több eseti döntést megjelölve, illetve csatolva. Az elsőfokú bíróság mind az anyagi, mind eljárásjogi jogszabályoknak megfelelően, a kialakult bírói gyakorlat alapján is helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a kereset elutasítandó volt.

- [11] A Fővárosi Ítéltábla a 2020. május 12-én kelt 16.Gf.40.188/2020/8. számú végzésével megállapította, hogy a felek közös kérelmére az eljárás 2020. május 11-től szünetel.
- [12] Az eljárás folytatását követően a felek újabb előkészítő iratokat csatolva korábbi előadásukat fenntartották.
- [13] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 143. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.
- [14] A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.
- [15] A Fővárosi Ítéltábla mindenekelőtt rögzíti, hogy a perbeli szerződés - annak tartalma szerint - a szerződéskötéskor hatályban volt, ezért a perben irányadó a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 523. §-a szerinti kölcsönszerződésnek minősül; az okirat megnevezésével ellentétben az alperes által vállalt szolgáltatás nem hitelkeret biztosítása, hanem meghatározott kölcsönösszeg rendelkezésre bocsátása. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan minősítette a perbeli jogviszonyt kölcsönszerződésnek.
Ugyanakkor a jogviszony téves minősítése sem jelentené a kereset elbírálásának hiányát, így - a felperes hivatkozásával ellentétben - a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 213. § (1) bekezdésében foglalt eljárási szabály megsértése miatti hatályon kívül helyezést nem alapozhatja meg.
- [16] A tárgyalás megismétlése, illetőleg kiegészítése az elsőfokú eljárás lényeges szabályainak megsértése, illetőleg a bizonyítási eljárás nagyterjedelmű vagy teljes megismétlése szükségességének hiányában nem indokolt, a Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben bírálta felül.
- [17] Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, a Fővárosi Ítéltábla az érdemi döntéssel és annak jogi indokaival is egyetértett. Az elsőfokú bíróság a fellebbezésben hivatkozott jogszabálysértések nélkül, a perbeli adatok okszerű mérlegelésével hozta meg határozatát.
- [18] Az elsőfokú bíróság az elbírálandó keresetet teljes egészében elbírálta, ennek hiányára hivatkozó felperesi állítás megalapozatlan.
- [19] A szerződéskötés időpontjában hatályos, a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló

1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 203. § (6) bekezdése szerint lakossági ügyféllel kötött devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén a pénzügyi intézménynek fel kellett tárnia a szerződéses ügyletben az ügyfelet érintő kockázatot, melynek tudomásulvételét az ügyfélnek aláírásával kellett igazolnia.

A (7) bekezdés a) pontja szerint a (6) bekezdésben meghatározott kockázatfeltáró nyilatkozatnak tartalmaznia kell devizahitel nyújtására irányuló szerződés esetén az árfolyamkockázat ismertetését, annak hatását a törlesztőrészletre.

- [20] A Ptk. 209. § (5) bekezdése szerint a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések nem alkalmazhatók a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre, ha azok egyébként világosak és érthetőek.
- [21] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat rögzíti, hogy a deviza alapú hitel, kölcsön és pénzügyi lízingszerződések egyik sajátossága, hogy az adós viseli az árfolyamváltozás hatásait. A forint gyengülés az adós fizetési terheinek növekedését, erősödése pedig a csökkenését eredményezheti.
- [22] A 2/2014. Polgári jogegységi határozat kimondja, a deviza alapú fogyasztói kölcsönszerződés azon rendelkezése, ami szerint az árfolyamkockázatot - a kedvező kamatmérték ellenében - korlátozás nélkül a fogyasztó viseli, a fő szolgáltatás körébe tartozó szerződéses rendelkezés, melynek a tisztességtelensége főszabályként nem vizsgálható, illetve csak akkor, ha az általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó számára, annak tartalma a szerződéskötéskor - figyelemmel a szerződés szövegére, valamint a pénzügyi intézménytől kapott tájékoztatásra is - nem volt világos, nem volt érthető. Ha a pénzügyi intézménytől kapott nem megfelelő tájékoztatás, vagy annak elmaradása folytán a fogyasztó alappal gondolhatta úgy, hogy az árfolyamkockázat nem valós, vagy az őt csak korlátozott mértékben terheli a szerződésnek az árfolyamkockázatra vonatkozó rendelkezése tisztességtelen.
- [23] A 6/2013. Polgári jogegységi határozat alapján a pénzügyi intézményt az árfolyamváltozás kockázatával kapcsolatban terhelő tájékoztatási kötelezettségnek ki kell terjednie az árfolyamváltozás lehetőségére, és arra, hogy annak milyen hatása van a törlesztőrészletre. A tájékoztatási kötelezettség ugyanakkor nem terjed ki az árfolyamváltozás várható irányára, mértékére, valószínűségére.
- [24] A jelen esetben külön kockázatfeltáró nyilatkozat nem készült, azonban a szerződés 7. pontja, illetve az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja megfelelő tájékoztatást tartalmazott az árfolyamkockázatra vonatkozóan, az nem csak a Hpt. vonatkozó szabályainak, hanem az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletében foglaltaknak is megfelelt. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla kiemelten utal arra, az elsőfokú bíróság az Európai Unió Bírósága C-51/17. számú ítéletének 74., 75., illetve 78. pontjai kiemelésével helytállóan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a támadott szerződéses pont felhívta a fogyasztó figyelmét az árfolyam és a kamat alakulásától függő törlesztőrészlet változás lehetőségére, továbbá arra, a forint leértékelődése, a törlesztőrészletek növekedése mellett a teljes hátralevő tőketartozást is növeli, és felhívta a figyelmet arra, hogy a kockázat jelentős. A felperes által elvárt tartalmú tájékoztatás kötelezettsége alperes jogelődjét nem terhelte.
- [25] Az árfolyamkockázat viselése korlátlanságának kifejezett szövegszerű feltüntetése nem volt szükséges. A szerződés szerinti tájékoztatás alapján egy általánosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő átlagos fogyasztó, így felperes is megfelelően mérlegelni tudta az esetleges árfolyamváltozás lehetséges gazdasági következményeit, és értékelni kellett tudnia, hogy a forint leértékelődésével együtt járó törlesztőrészlet és tőketartozás növekedés folytán a szerződés

teljesítése gazdaságilag nehezen viselhetővé válik. A tájékoztatás tartalma nem bonyolult megfogalmazású, hanem egyértelmű volt, nem kellett azt kikövetkeztetni több rendelkezés együttes értelmezésével, a felperes pedig nem bizonyította, hogy a pénzügyi intézménytől kapott szóbeli tájékoztatás tartalma vagy egyéb körülmény folytán alappal gondolhatta, hogy a kockázat csekély vagy nem valós, illetőleg annak futamidő alatti bekövetkeztének nincs reális esélye. Márpedig mindezeket a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján és a 2/2014. PJE határozat III.1. pontjából is kitűnően a felperesnek kellett bizonyítania. A jelen perbeli tájékoztatás megfelelő volt, abból kitűnt, hogy a törlesztőrészlet akár jelentősen is megemelkedhet. Az „átlagos fogyasztó” mércéjén keresztül megítélendő felperes számára a tájékoztatásból egyértelműen felismerhetőnek kellett lennie, hogy az árfolyamkockázat korlátozás nélkül őt terheli, az árfolyam rá nézve kedvezőtlen változásának nincs felső határa.

- [26] A felperes személyes meghallgatása során előadottak szerint a felperes a szerződést aláírását megelőzően elolvasta, annak tartalmát megértette, szerződéskötési kényszerre nem hivatkozott. Nem volt egyező előadás a havi törlesztőrészletek változásának mértékéről szóló tájékoztatás tekintetében, a maximum egy-kétezer forintos változásra vonatkozó tájékoztatást a felperes a perben nem tudta bizonyítani. A felperes és az általa meghallgatni kért tanú, felperes felesége ugyan egyezően adták elő a havi egy-kétezer forintos változásra vonatkozó tájékoztatásukat, azonban a perben szintén tanúként meghallgatott **H. Cs.** 10-20 %-os havi törlesztőrészlet változásról nyilatkozott, **D. L.** tanú előadása szerint pedig csak annyit mondtak az ügyfélnek, hogy kockázatos. Mindezek alapján a felperes az írásbelihez képest eltérő szóbeli tájékoztatást a perben nem igazolt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítatlanságot a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján helytállóan értékelte a felperes terhére.
- [27] A felperes fellebbezésében alaptalanul hivatkozik arra, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdését megsértve hozta meg az ítéletet. Az elsőfokú bíróság a 2018. november 20-án tartott tárgyalásról készített jegyzőkönyv szerint a Pp. 3. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségének eleget tett.
- [28] A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [29] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 239. § szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező felperest az alperes 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alkalmazásával megállapított, a kifejtett jogi képviselői tevékenységgel arányos ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltsége megfizetésére.
- [30] A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése, és a perindításkor hatályban volt, ezért a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az illetékfeljegyzési joga folytán meg nem fizetett, a 929.886 forint fellebbezett perértékre figyelemmel megállapított, 74.390 forint fellebbezési illeték államnak megfizetésére.

Budapest, 2020. december 1.

. Rutkai Éva s.k.
a tanács elnöke

dr. Molnár József s.k.
előadó bíró

. Kolozs Balázs s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: